

december 2023

Nieuwsbrief van Zorg- en logeerboerderij De Geitenmeijerij

Even bijpraten

Wat gebeurt er toch veel in een jaar, zo veel dat we er boeken over vol kunnen schrijven. Nieuwe dieren, een nieuwe moestuin, andere auto's, enzovoorts. Hoog tijd om even bij te praten.

Afscheid

De afgelopen tijd hebben we afscheid genomen van een aantal logees en dagdeelnemers. Afscheid nemen is niet altijd leuk, maar 't moet soms wel.

Iedereen die afscheid neemt, krijgt een fotoboek als afscheidscadeau. Vol met foto's uit de periode dat ze op De Geitenmeijerij zijn geweest. Soms een jaar, soms drie jaar en soms, zoals Sietse Norbruis, zelfs zeventien jaar. Voor Sietse is het een extra dik boek geworden.

Zomervakantie

De zomervakantie was gevuld met onvergetelijk activiteiten en natuurlijk een heerlijke kampeerweek op de Veenhoop. Elke week logeerden er zeven of acht kinderen en elke dag kwam er wee een speelgenootje bij. En elke week genoten we van een bijzondere maaltijd die de groep zelf moest bedenken en klaarmaken. De ene week deden ze het gemakkelijk en bakten ze pannenkoeken, maar een andere week maakten ze bijvoorbeeld een tapas-maaltijd. Dat geeft veel werk om te maken en daarna nog veel meer werk om op te ruimen. Inmiddels is ook de herfstvakantie voorbij, dat was een vakantie met regen en kou, en zo ziet het weer er nog steeds uit. De houtkachel kon al lekker aan zodat iedereen die buiten was geweest zich weer kon opwarmen.

Pony's

Sinds kort zijn we vier nieuwe pony's rijker geworden. Vikur een ijslandpony, hij is twaalf jaar oud en heel lief en geduldig. Hij staat bij onze oude Michel in het hok, en in het weiland zijn het inmiddels de beste maatjes geworden. In oktober kwamen Amber, Summer en Robijntje er ook nog bij. Het zijn mini-shetlanders, een oma, dochter en kleindochter. Zo lief en zo gezellig, bijna elke dag is er wel iemand die met ze wil poetsen en wandelen. Ze worden dik verwend door iedereen.

Konijnen

Via de stichting hadden we een mooi groot konijnenhok gekregen. En nu hebben we plaats voor negen konijnen die zijn verdeeld over drie hokken. De mannetjes houden we apart en de zeven

vrouwtjes zitten bij elkaar in het grote hok. Het is een heel werk om ze elke dag te voeren, te knuffelen en om elke week de hokken uit te mesten. Maar dat hoort erbij op de boerderij, en we kunnen zo lekker buiten bezig zijn met de dieren.

Koekjes

Op maandag 30 oktober hebben we met de daggroep speculaaskoekjes gebakken. Daarvoor kwam de oude koekjesmachine weer te voorschijn, stelden we twee ovens op de juiste temperatuur in, en bakten maar. Joke had al eerder het deeg klaargemaakt.

Dat doen de ambachtelijk bakkers ook, dan doortrekt de smaak van de kruiden het deeg en worden de koekjes extra lekker. Kom ze gerust proeven en kopen!

Wintermarkten

Deze maand zijn we druk met heel veel dingen klaar maken voor de wintermarkten. Wat hebben we toch veel om te verkopen: hangpotten met vogelvoer, insectenhokken, vogelvoederhuisjes, bloemenschikkers, sleutelrekjes, koolmeesnestkastjes, jam, appelmoes, stoofperen en houten standaarden met lichtvaasje. Kom gerust kijken op 24

november in Appelscha en op 15 december in Haulerwijk.

Werkplaats

In de werkplaats is ook van alles veranderd. De werkplaats heeft nu twee grote en twee kleine werktafels, zo kan iedereen volop aan het verven, zagen, ontwerpen en noem maar op. Ook is de entree van de werkplaats opgeknapt zodat iedereen een eigen plekje heeft voor zijn tas, laarzen, schoenen, jas en overall. Fijn dat het nu zo opgeruimd en overzichtelijk is. Nu is het de uitdaging dat het ook zo netjes blijft.

Niet naar school, wel naar De Geitenmeijerij

Het liefst gaat een kind gewoon naar school, samen met andere kinderen. Maar soms lukt dat niet. hoe komt het dat het aantal thuiszitter groeit, en wat kan De Geitenmeijerij voor hen betekenen? Hilda Meijer is als GZ- psycholoog betrokken bij De Geitenmeijerij.

Hoe komt het dat er tegenwoordig zo veel kinderen zijn die niet naar school kunnen?

“Veel van de kinderen die bij ons op De Geitenmeijerij komen, hebben gedragsproblemen en zijn daarvoor op school niet hanteerbaar. Dat er een paar duizend van die thuiszitters zijn, komt onder andere omdat we in Nederland ook kinderen met een rugzakje zoveel mogelijk in het reguliere onderwijs willen houden. Dat is moeilijk. De klassen zijn groot en leerkrachten kunnen kinderen niet de aandacht geven die de thuiszitters nodig hebben. Kinderen die bij ons komen hebben soms een verstandelijke beperking, maar zijn vooral veelal emotioneel overvraagd. Dat kan komen door problemen in het systeem, door trauma, en zo meer. Dat levert stress op, dan ga je overleven en leer je niet meer. Emotionele veiligheid is voorwaarde om te kunnen leren. Sommige kinderen worden ook cognitief overvraagd. Andere kinderen hebben een ontwikkelingsstoornis zoals autisme, zij kunnen sociale situaties vaak niet aan, die begrijpen ze niet en dat voelt onveilig.”

Hoe gaan jullie daarmee om?

“We sluiten eerst aan bij de emotionele behoefte, we geven rust en stabiliteit zodat we de vraag achter hun gedrag gaan begrijpen. Daarna kunnen ze het leren weer oppakken. Dan gaan ze eerst weer paar uur naar school, in samenspraak met het samenwerkingsverband van scholen, de leerplichtambtenaar en het gebiedsteam, en ook ouders of voogd zijn natuurlijk betrokken. Daarmee hebben we dan breed overleg. Soms heeft de laatste periode op school een trauma gegeven bij het kind. Dan kan eerst nog traumabehandeling nodig zijn.”

Hoe gaat de opvang praktisch in zijn werk?

“We beginnen op De Geitenmeijerij op schooltijden. We hebben eerst het ochtendprogramma waarin de kinderen eigen klusjes doen, zoals waterbakken vullen, konijnen voeren. Dat doen we om kinderen succes te laten ervaren en even alleen lichamelijk bezig te laten zijn: even niet in je hoofd zitten met lastige gedachten en gevoelens. We kijken altijd naar wat het kind aankan. Kinderen die de klusjes goed aankunnen krijgen een schoolmoment. Soms is het nodig ze daarna te laten ontspannen met een Donald Duckje in de netschommel. Er zijn ook kinderen die online lessen volgen. Belangrijk is dat ze succeservaringen beleven, en dat school weer leuk wordt. Dat ze cognitief leren is in die eerste periode mooi meegenomen maar eigenwaarde opbouwen, je goed en veilig voelen (emotioneel leren) is de

basis, en in eerste instantie het belangrijkste. Vaak zijn immers het kinderen die veel hebben meegeemaakt en vanwege hun gedrag zijn afgewezen, weggestuurd. Ze hebben heel negatieve ervaringen opgedaan op school of in de privésituatie. Dat heel triest, dan ben je tien, twaalf jaar en heb je alleen gehoord dat je het niet goed doet. Pas als een kind zich emotioneel veilig voelt, komt het tot leren. Anders worden kinderen weer overvraagd. Soms lukt dat niet, dan stromen ze langzaam door naar dagbesteding op De Geitenmeijerij of elders. Dan trainen we ze op arbeidsvaardigheden.”

Ligt het ook aan het schoolsysteem dat we zoveel thuiszitters hebben?

“Ja, dat denk ik wel. Eigenlijk hebben we een heel gek schoolsysteem: het kan maar op één manier, en alles is prestatiegericht. Je wordt erop afgerekend. In Scandinavië hebben ze het vak Geluk. Laten we dat doen, daar heeft een kind meer aan dan aan vakken als Heemkunde bijvoorbeeld.”

Wanneer een kind niet leert door alles op papier te doen, zoals rekenen, doe het dan door samen een cake te bakken, bijvoorbeeld. Maak het praktisch. Sommetjes maken is voor sommige kinderen te abstract. Plannen en organiseren kun je ook speels leren, zeker op een boerderij. We moeten creatiever zijn in manieren om dingen te leren, want de meeste kinderen willen echt graag leren. Ontdekken en leren, dat is de aard van het kind. Als dat weg is, is er meer aan de hand zoals een verstoorde ontwikkeling, hechtingsproblemen of trauma.”

Is er nog verschil tussen jongens en meisjes?

“Bij jongens zien we meestal agressief acting-out gedrag. Hierdoor houden ze anderen duidelijk op afstand. Meisjes internaliseren vaak en kunnen soms ook automutileren. Ze sluiten zich op in zichzelf en nemen zo ook afstand van anderen. Dat laatste is eigenlijk veel risicovoller. Dit wordt vaak gemist, in de klas heb je er niet zo veel last van. Dan kun je ‘beter’ van je afslaan. Dat is tenminste duidelijk.”

Hoe lang verblijven de thuiszittende kinderen op De Geitenmeijerij?

“Tot nu toe gemiddeld een jaar of twee. Voor ze bij ons komen, zijn al veel dingen geprobeerd en de kinderen komen al overprikkeld binnen. We moeten dan heel langzaam beginnen. Eerst komen de kinderen met hun ouders koffiedrinken, dan zijn ze hier een dagdeel en dan meerdere dagdelen. Lang niet altijd komen ze vier dagen per week. Sommigen zijn hier twee morgens per week, anderen vier dagen. We proberen wel toe te werken naar een volle week. Wanneer en stabiliseren duurt vaak al drie maanden en de uitstroomfase kan wel tot een half jaar in beslag nemen.”

Krijgen de kinderen ook les?

"Er is altijd school bij betrokken, die de onderwijsplicht heeft. Kinderen die bij ons komen, zijn altijd ergens ingeschreven als leerling. Wij zijn namelijk geen onderwijsinstelling. We bieden dagbesteding en alternatief leren. Het is wel eens zoeken naar wat nog bij ons hoort en wat niet. We zijn altijd gericht op ontwikkeling, weer terug naar school. Soms ontdekken we dan dat er meer behandeling nodig is. Dat bieden we op De Geitenmeijerij niet. In dat geval moet wij doorverwijzen en dat is wel eens een zoektocht. Dat is ook weer afhankelijk van systeem om het kind heen. Je kunt niet zonder het systeem: ouders of voogden moeten dezelfde kant op willen. Daarom is er soms ook thuis ondersteuning nodig, anders is het water naar de zee dragen. Een kind kan niet veranderen zonder dat het gezin verandert. De Geitenmeijerij wil meedenken hoe gezinsondersteuning kan helpen, maar het is aan het gebiedsteam of de voogd om dit met het thuisfront op te pakken."

Voor de zomervakantie hebben we afscheid genomen van Hendrika van Weperen en in december nemen we afscheid van Marien vd Velde. Met hen vertrekken er twee gewaardeerde collega's. Allebei kiezen ze voor een nieuwe uitdaging, Hendrika in het speciaal onderwijs en Marien in de nagelstudio. We wensen hun allebei alle goeds toe op hun nieuwe werkplek.

Wisseling van de wacht

Sinds januari 2022 is Jettie Elsinga ziek, zij heeft long-covid, en de verwachting is dat zij hiervan niet volledig zal herstellen. Op 27 december zal ze daarom haar werk op De Geitenmeijerij beëindigen. Jettie heeft altijd op de administratie gewerkt en was begeleidster op de SBO en de logeergroepen. Samen met haar man Hayco begeleiden ze een logeergroep per maand. Op de administratie was Jettie de spin in het web,

zij controleerde de zorgdossiers, beantwoorde telefoontjes en maakte de plannings. Jettie hield de agenda bij, maakte telefoonlijsten, beantwoorde de inkomende mails en zorgde voor cadeautjes en kerstpakketten. Ze organiseerde creatieve activiteiten en maakte de planning voor de vakanties. Kortom, Jettie is een duizendpoot. Om haar kort te typeren: creatief, zorgzaam, punctueel, en soms blies ze een stevige

Colofon

Zorg- en logeerboerderij De Geitenmeijerij

Noordeinde 27, 8428 HL Fochteloo

Telefoonnummer 0516-51 66 66

Mobiel 06-57847070

info@degeitenmeijerij.frl

www.degeitenmeijerij.frl

Like ons op facebook:

www.facebook.com/degeitenmeijerij

KvK 01177322

Tekst:

Ineke Evink

Druk en opmaak:

Dekker Creatieve Media & Druk Leeuwarden

Zorg- en Logeerboerderij de Geitenmeijerij is lid van BEZINN. (Boer en Zorg in Noord Nederland)

Is een erkend SBB leerbedrijf.

De Geitenmeijerij is in het bezit

van de keurmerken:

Kwaliteit laat je zien

HKZ-Kleine Organisaties

